

[Finansministeren.]

som Følge af Ønsker og Krav, som Venstre i de senere Aar har fremsat. Hver Gang vi har haft et Skatteforslag til Behandling, har Repræsentanter for Venstre udtalt, at man egentlig skulde have en Merindkomstskat. Man har aldrig stillet Forslag derom, man har heller aldrig stemt for et Forslag derom, men man har stadig udtalt, at det egentlig var rigtigt, om man fik en Merindkomstskat, og den ærede Ordfører udtalte jo ogsaa i Dag, at han egentlig var Tilhænger af Merindkomstskat paa Indtægter, der skyldes Særforanstaltninger, Regeringens Indgreb o. s. v. Dette er imidlertid kun — nu vil jeg ikke fornærme det ærede Medlem —, det er kun en Talemaade, thi det ærede Medlem erklærede jo selv, at det vil blive meget vanskeligt at administrere det Forslag, her foreligger, hvis det ophøjes til Lov, og jeg har aldrig lagt Skjul paa, at Merindkomstskatten er en vanskelig Skat at administrere. Jeg har tidligere hævdet det over for Venstre, men man har da svaret, at det kunde Administrationen sagtens, naar den vilde. Nu siger det ærede Medlem altsaa, at man skulde søge at finde ud af, hvem der har tjent ved de særlige Restriktioner, og saa skulde man tage Merindkomstskat af de Personer og Selskaber, som har tjent herved. Jeg tror imidlertid, at det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) har saa fuldstændig Ret, naar han gjorde gældende, at dette sikkert vilde blive ganske umuligt at finde ud af. Jeg tror ogsaa, den ærede Ordfører for Venstre vil erkende, at vil dette Forslag være vanskeligt at administrere, vilde et Forslag, bygget op paa de Principper, som det ærede Medlem ønsker, blive endnu vanskeligere. Hvis det ærede Medlem og hans Parti vil stille Ændringsforslag i saa Henseende, kan vi forhandle derom, men den Maade, hvorpaa Venstre hidtil har afvist enhver Forhandling, tyder ikke paa, at Venstre vil gaa den Vej. Jeg maa opfatte Venstres Stilling saaledes, at man har udtalt Ønske om at faa en Merindkomstskat, men da Forslaget nu ligger paa Tingets Bord og der er Mulighed for at gennemføre det, saa viger man tilbage for de Ønsker, man selv tidligere har fremsat, saa gaar man udenom, og det vil jo i Virkeligheden sige, at man ikke ønsker at være med til at ramme de Personer og de Selskaber, der har haft en særlig stor Indtægt i det sidste Aar i Sammenligning med Gennemsnitsindtægten i de 3 i Lovforslaget omtalte Skatteaar.

Det ærede Medlem mente ikke, at Dispensationsbestemmelsen i § 7 var tilstræk-

kelig for Ministeren, og var her paa Linie med Repræsentanten for L. S. i det andet høje Ting, der var bekymret for Landbrugene. Der er — som det allerede er sagt af senere Talere — sikkert ikke saa overordentlig mange Landbrugere, der rammes af Merindkomstskatten, og rammes de af den, har de en saa stor Indtægt i Forhold til alle deres Kolleger her i Landet, som kræver Støtteforanstaltninger, at de jo maa være henrykte over at være kommet saa højt op i Indtægt, at de kan komme til at svare Merindkomstskat. Men, som sagt, jeg tror, det bliver meget faa Landbrugere. Hvad Skibsfarten angaar, skal jeg omtale den senere.

Den ærede Ordfører for Venstre mente heller ikke, at Tillægsskatten var særlig god, og sammenlignede dette Forslag med det Forslag, der blev vedtaget i Fjor. En Mand med en Indtægt paa 10 000 Kr., sagde det ærede Medlem, rammes nu af Tillægsskatten, hvilket ikke var Tilfældet i Fjor, han skal betale det svimlende Beløb af 20 Kr. Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet. Jeg indrømmer, det ærede Medlem sagde ikke, det var et svimlende Beløb, men nævnte dog, at man nu var gaaet saa langt ned, at man havde medtaget Folk med Indtægter paa mellem 8 000 og 10 000 Kr. En saadan Mand kom til at betale 20 Kr., medens han efter det Forslag, der blev vedtaget i Fjor, var skattefri. Det ærede Medlem fortsatte: En Mand med 20 000 Kr. skulde i Fjor betale 135 Kr., men skal nu betale 270 Kr. Jeg har ingen Medynk, fordi en Mand med 20 000 Kr. i Indtægt nu skal betale 270 Kr. i Tillægsskat. Jeg har heller ingen Medynk med en Mand, som har en Indtægt paa 100 000 Kr. og skal betale 4 670 Kr. i Skat.

Det er givet, at naar Kravene ogsaa fra det Erhverv, som det ærede Medlem tilhører, er kommet frem med øget Kraft, og Regeringen og Rigsdagen har været nødsaget til at gennemføre Foranstaltninger, der kræver betydeligt større Beløb i Aar end sidste Aar, skal der ogsaa større Beløb til for at dække Udgifterne, og derfor er Beløbet forhøjet; man har nødvendigvis maattet forhøje det for at skabe Dækning.

Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om, at man nu forhøjer den ekstraordinære Indkomstskat med 15 pCt., hvilket vilde give 13 Mill. Kr. Ja, men det ærede Medlem talte ikke om, hvad de 13 Mill. Kr. skal bruges til, heller ikke om, hvad de 25 Mill. Kr. her skal bruges til. Det ærede Medlem kunde jo godt have nævnt de 13